

ligt, at vi have faaet dette Lovforslag, og at det har kunnet blive Genstand for Behandling allerede i denne Samling, skønt det fremkom noget sent. Hvis det nu skulde vise sig, at de Bestræbelser, der gøres for at faa hele denne Sag om Ordningen af Livsforsikringsvæsenet underkastet en Prøvelse i en Kommission fra de tre skandinaviske Riger, tør jeg ogsaa antage, at den Bearbejdelse, der er bleven Lovforslaget til Del, vil være af Betydning med Hensyn til Sagens videre Fremme.

Oct. Hansen: Som ærede Medlemmer blandt andet ville kunne slutte af den store Mængde Ændringsforslag, der ere stilledede, hvoraf ganske vist en Del er Redaktionsændringer, men andre temmelig vigtige og indgribende, har det været et stort og vanskeligt Arbejde, som Udvalget har haft i denne Sag. Jeg skal erkende, at hvis disse Ændringer vedtages, og Lovudkastet kommer til at lyde, som det findes i det Aftryk, som Udvalget har givet, vil det blive betydeligt bedre, end som det forelaa fra første Færd. Men jeg tror, det er gaaet mine ærede Kolleger i Udvalget, som det er gaaet mig, at vi have en Følelse af, at det Arbejde, her foreligger, alligevel ikke er en færdig Lov; der er mange Punkter, hvor vi have Følelsen af, at det trænger til en nærmere indgaaende Drøftelse og Behandling. For saa vidt kan jeg egentlig sige, at jeg glæder mig over, at der ikke er Udsigt til, at denne Lov kan føres igennem i denne Samling. Dette maa vel anses for givet, for selv om vi her i Landstinget kunne behandle Sagen ved 3die Behandling og lade den gaa over til Folketinget, kan der ikke være Tale om, at Folketinget skulde kunne blive færdig med en saadan Lov, som de først formodentlig skulle begynde paa at sætte sig ind i. Ærede Medlemmer af Udvalget erkende, at det har været vanskeligt at sætte sig ind i disse mange rent tekniske Forhold, som have Betydning for Affattelsen af Lovforslaget, og at Folketinget skulde kunne gøre det i Løbet af et Par Uger, kan der ikke være Tale om. Det er da ogsaa netop i Betragtning heraf, og tillige i det Haab, som den ærede Ordfører udtrykte i Slutningen af sit Foredrag, at Lovforslaget vil kunne blive gjort til Genstand, navnlig for en Forhandling i Forening med Norge og Sverige, hvor, som de Herrer vide, det samme Spørgsmaal om et Kontroltilsyn med Livsforsikring har været oppe i adskillige Aar og omfattes med stor Iver og Interesse, og at der af dette Samarbejde vil kunne komme et

fortræffeligt, i hvert Tilfælde et nogenlunde fejlfrit Arbejde, at jeg kan gaa med til de stillede Ændringsforslag. Jeg har Grund til at tro, at der navnlig fra svensk Side virkelig vil være Villighed og Interesse til at samarbejde med os om dette Lovforslag, som blandt andet vilde kunne føre til, hvis der blev Overensstemmelse mellem de tre skandinaviske Riger, at der fremkom Institutioner, som vilde kunne omfatte alle de tre Riger, men som vanskelig vilde kunne trives i et mindre Land. Det vilde være til en vis Grad til Ære for os, om vi virkelig kunde lægge et Grundlag her, hvad enten det nu bliver til anden eller tredie Behandling, hvorpaa man kunde arbejde videre, og af Hensyn hertil har jeg under Udvalgets Arbejde opgivet en Del af de Betæneligheder, jeg nærede og udtalte ved første Behandling.

Adskillige af disse Betæneligheder ere fjernede ved de foreliggende Ændringsforslag, men jeg erkender, at jeg paa Hovedpunkter ser noget anderledes paa Sagen, end jeg den Gang gjorde. Ærede Medlemmer ville huske, at jeg erklærede mig for en Modstander af det saakaldte Koncessionsprincip, men erkendte, at det rene Publicitetsprincip kunde jeg ikke tiltræde. Jeg erkendte, at der maatte være en Kontrol, en Ret for Staten til at gribe ind, naar der var Fare paa Færde, sætte Selskabet under Administration osv. Men hvad jeg er kommet til Erkendelse af ved mine Forhandlinger i Udvalget, er navnlig dette, at naar man vil have Kontrol og Indgriben, maa man ogsaa begynde med at sørge for, at Selskabet ikke danner sig paa en Grundvold, man ikke kan have nogen Kontrol med, thi hvis Selskabet fra første Færd er uforsvarligt og faretruende, saa nytter det ikke noget. Jeg erkender altsaa, at jeg maa give den højtærede Indenrigsminister Ret i, at vil man kontrolere, maa man ogsaa sørge for, at der skal en Tilladelse til fra første Færd. Vi have nu i Stedet for Koncession eller Anerkendelse fra Statens Side brugt dette neutrale Ord „Tilladelse“. Derpaa lægger jeg ganske vist ikke megen Vægt, men noget er der dog i det. Ved at Staten tillader et Selskab at træde i Virksomhed, overtager den ikke nogen som helst Garanti, ikke en Gang saa megen, som naar man udtrykkelig siger, at man vil anerkende Selskaberne. Jeg vilde ønske, at denne Tilladelse i Stedet for, som Ændringsforslaget nu lyder, at udgaa fra Indenrigsministeren, blev givet af det Raad, som vi foreslaa at sætte i Stedet for Forsikringsinspektøren. Jeg berører her et